

Forfatter: Säve, Carl

Titel: BREV TIL: Petersen, Niels Matthias FRA: Säve, Carl (1859-05-22)

Citation: Säve, Carl: "BREV TIL: Petersen, Niels Matthias FRA: Säve, Carl (1859-05-22)", i *Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie*, Det Schuboeske Forlag, s. 136. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991716-000-shoot-L0019917160000023.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Uppsalad. 22 Maj 1859.

Högt vördade Vän!

På det hjertligaste tackar jag Dig för det snabba svaret af d. 15 Maj, hvilket hitkom i går d. 21. Det är icke lätt att bedöma en medsökande med full rättvisa, och jag har därför alltid hyst misstroende till mitt omdöme om Uppströms „afhandling“. Men då nu en så fullt domför man som Du yttrar just samma mening som den, jag fattat, så kan jag icke längre tveka om domens giltighet. Och huru kan det annat vara? Mannen har ju aldrig älskat Norden, har aldrig förr än nu studerat något dithörande verk, t. o. m. föga läst sådant, bryr sig icke om hvarken mytologi eller antiqviteter, tycker det vara puerilt att tänka på någon förbättring i den usla Svenska rättstafningen, har icke brytt sig om att ega de 2 end a Isländska Ordböcker som finnas: Björn Haid. & Sv. s. 137Egilsson, eger icke ens dennes stora uppl. af Snorra Edda (hvilket sista han var nog naiv att säga publice under sin egen disputations-act!), eger icke någon tillstymmelse till ett Fornord. bibliothek. Huru partisk jag än må anses vara i denna sak, så säger jag, att det vore en ren olycka, om han skulle bli första innehafvaren af denna Nordiska professorsstol. Litet förmår jag, ty värr, men jag har åtminstone en god vilje. Mannen är föröfrigt en god skollärare, eller har åtminstone varit; men han är efter snart 27 års trägen tjenstgöring nästan utsliten. Detta (att han ej längre rätt passar i skolan) är också grunden, hvarföre ett stort parti vill hafva honom öfverflyttad på universitetet! Det verkas här af icke få ganska starkt för honom. Till bevis derpå kan anföras, att vår phil. facult., först sade sig ej kunna bedöma våra specimina, och därför hänsköt dem till Bibliothek. Rydqvists utlåtande. Men han afsade sig detta. Då åtager sig faculteten ändock att afgifva testimonium, oaktadt sin förra förklaring. Betygen blefvo då dessa: För afhandlingarne fingo vi bägge lika. nämnl. insigniori cum laude Adprobatur (hvilket är näst intill det högsta betyget: laudatur) och för catheder-försvaret fick jag cum laude Adprob. och Uppström en half grad lägre: non sine laude Adprobatur. För våra profföreläsningar fick jag också en liten smula bättre betyg. Det ser således ut som att jag skulle erhålla första rummet på förslaget och det torde vara troligt nog; men jag får troligen en så ringa pluralitet, att det kan hända att regeringen nog kan gå ifrån det (hvilket aldrig plägar hända för den, som har en stor pluralitet). — Det vore därför för mig af den allra största vigt, om Din tid möjligen medgäfvde att uti någon dansk tidning och hälst i Fædrelandet, som läses både i Uppsala och Stockholm, skriva en, om också ganska kort, anmälan af bägges våra specimina, men åtminstone af Us. Det gör mig riktigt ondt, att jag ånyo skall komma och betunga Dig med dylikt mindre trefligt skrifveri; men saken är verkligen af största vigt. s. 138Ditt bref till mig kan jag visserligen visa upp här (och jag underlåter icke det) för flere consistoriales; men det kan icke användas i någon officiell form hos högre myndigheter: Acad. Cancellaren och Regeringen. Kommer det deremot in uti en tidning och dertill en utländsk tidning och med Ditt namn under, — då gör det ovillkorligen slag i saken. Gif därför blott några kort sammanfattade allmänna omdömen och en karakteristik af Us skrift, kanske äfven ett par—tre bevis på hans fel, och brist på språk-omdöme (Skaldskapar-m a l a-qvæði, „handa gr æd dis“, S. 96 N°273 (not.), J ar dar reist, S. 5 N° 23 öfversättes med „jordristaren“, hvilket under ventilationen förklarades af U. afse icke: jordskakaren, utan „jordristaren“. den som ristar, plöjer i jorden med sin gadd liksom med en plogbill; har man hört en så osmaklig, onordisk förklaring! Det omtalas aldrig, att Midgårdssormen hade någon gadd, som jag kan påminna mig; äfven sedan i de yngre Kämpavisorna omtalas väl, att drakar och ormar hafva så stor och kraftig tunga, att de dermed kunna lyfta och bära hela riddaren, stundom med sin häst; men begreppet gadd såsom stickande (som en plogbill!) måtte vara h. o. h. nytt. — Men har Du för mycket brådt, eller mår Du icke bra, så bry Dig ej om att skriva någon slik anmälan. Men skulle Du besluta Dig dertill, så bör det naturligtvis ske ju förr desto hållre, och var då äfven så god att med det samma underrätta mig om när och i hvilket N° af Fædrelandet hon blir införd. Var äfven så god och med det samma gif mig ett formligt tillstånd att visa Ditt bref (det af d. 15 Maj, som jag fick i går!) för hvem som hälst, och att Du har skrivit, visserligen till mig, men att Du lika gerna kunde hafva skrivit det till hvilken annan som hälst. Detta bedjes Du skriva till mig. Det förringar nämnl. Ditt brefs kraft, när det skall användas såsom officiell attest, att det är skrifvet till en af medtäflarne!

Det var verkligen roligt, att Du kom att yttra Dig om Us förklaring af iöfurr (af iafn!); hvilket han tydligen gjort s. 139för att bevisa, att jag misstagit mig, när (Yngl. Sag. S. 15 not. 1) jag antager slägtskap med efor, epar, eber, Lat. aper!.

Med det första skall jag sända Dig ett bättre ex. af Gutn. Urkunderna, hvori alla tryckfelen äro rättade. Märk emellertid följande förut icke anmärkta tryckfel: s. V r. 12 äro, läs: är; — s. XXI r. 3 utljudet, läs: slutljudet; — s. XXIII r. 11 (nedifr.) skrifvits, läs: skrifvas; — s. XXXVI afseende särskildt utmärka, läs: afseende utmärka sig; — s. 2 r. 34 framm-leggia. En, läs: framm-leggia, en; — s. 3 r. 28 til nya, läs til nyu; — s. 5 r. 12 a sunnudag, läs: um sunnudag; — s. 23 r. 5 en han, läs: en hann; s. 33 r. 37 fyrsti kirkiu, läs: fyrsti kirkia; — s. 68 not. 10 aitin Gup, läs: aitin. — Jag hinner ej att gifva något egentl. svar på Ditt för mig så viktiga och kärkomna bref, utan slutar med en varm bön för Din helse och välgång!

Din vördnadsfullt tillgifne och tacksamme
Carl Säve.

Om Du icke skulle hafva tid att skriva en anmälan, så kanske Du vet någon Isländing som skulle kunna det? Kanske Grimur Thomsen, han är en gammal bekant till mig, eller någon annan? men med namn under!!